

İbrahim Orhan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

04.01.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşkın Veda Sesleri

Aylar geçti, yıllar oldu.
Biri gitti, biri kaldı.
Sokaklarda bile yankılandı,
Aşkın veda sesleri.

Zaman akıp gitti elimizden.
Eski gülüşler kaldı bir tek geride.
Birlikte yaşadığımız o anlar,
Şimdi yalnızca hatıra defterimde.

Ben seni değil,
Şeninle olan beni özlüyorum belki de.
İçten, korkusuz, inanç dolu hâlimi,
Tek bakışta her şeyi anlatan sessizliğimi.

Sen şimdi,
Başka bir şehirde,
Gülüyorsun belki de birilerine.
Ben hâlâ o gülüşün izlerini taşıyorum,
Sanki içimde bir yerlerde,
Kırık, dökük hatıralarla değil,
Şükranla ve sessizlikle...

Ve evet,
Mutlu olmanı istiyorum.
Çünkü bazı aşklar,
Noktası olsa bile,
Bitti sayılmaz.

İbrahim Orhan

Bir Gönölün Ardından

Bir sükül düştü aramıza, vakti mi geldi bilinmez,
Ne söz bitti, ne gönöl ama yol ayrı, yön bilinmez.
Bir selam gibi başlamıştı, kaderin ince ipinde,
Şimdi ne ses var o yanda, ne haber var dilinde.

Bir dost, belki de fazlasıydı, kim bilir?
İki gönöl, gurbette, aynı rüzgârla dirilir.
Bir gün gelir, belki o da anlar bu hâli,
Gönölden gelen, buruk, iç yakan sessizliğı.

Ne bir veda, ne de bir suçlu var bu hikâyede,
Sadece suskunluk, eksilen bir "merhaba" cümlede.
Ben yine dua ederim, adı geçmeden dudakta
Çünkü bazı insanlar kalır, yokluklarıyla hayatta.

Bir iz kalır ardından, ne silinir ne de solar,
Zaman geçer, insan susar ama kalp hep duyar.
Bir tebessüm, bir anı, hatıradada durulur,
Bazı sessiz anlar bir veda gibi duyulur.

Bir dua düşer kalbimden, geceye gizlenerek,
Rüzgâr alır, taşır sözü, sessizce, izlenerek.
Her gönöl bulsun huzuru, sabırla, bekleyerek,
Rindâne Kelâmî der: "İnsan bekler her hâli hayırla, isteyerek."

İbrahim Orhan

Cenk-i Ebediyyet

Kedi köpek gibi yer âdem birbirini,
Sevda unutulur, menfaat alır yerini.
Bir bakışla yanar aşk, gönül ateşine,
Sonra kül olur, susar kendi sesine.

Kalpte sevgi değil, çıkar hüküm sürer,
İnsan insana ayna değil, yüzüne güler.
Bir gülüşte cennet sanır, ardından cehennem,
Aşk bile ticaret olmuş, pazarda dirhem dirhem.

Yalnızlık en sadık dost kalmış sonunda,
Kâinat susar, kalp ağlar ayrı bir yanda.
Belki bir gün döner insan özüne,
Yeniden döner belki sevdıyla sözüne.

Ama bir aşk var, delilikle beslenen,
Kediyle köpek gibi, yan yana düşlenen.
Kavga eder gönül, sonra sarılır sessizce,
Belki gerçek aşk budur, imkânsızca ve gönlünce.

İbrahim Orhan

Dîl-i Şikeste

Biçâre ne yapar kendine, olur dîl-i şikeste;
Rûhu pâre, kendi yâre olur erbâb-ı âheste.

Zaman bir ırmak gibi akar sessiz derinden;
Ne gamdan kurtulur kul, ne de aşkın emrinden.

Sükût, en ağır kelâm olur gönül dilinde;
Hakîkâtler gizlenir susan her bir kelimede.

Kendi kanıyla yazdı kader defterine aşkı;
Dertle yoğrulan kalp olur sabrın yoldaşı.

Rindâne Kelâmî der: Her yara bir hikmettir;
Yıkılsa da gönül, var eden yine derttir, yine derttir...

İbrahim Orhan

Kalp Bu Dedim

İşittim bir şeyler...
Bir an durdum, gülümsedim usulca.
Kalbim ne kırıldı ne titredi,
Sadece eski günler geldi aklıma.
Üzülmedim, niye üzüleyim?
Zaten zamana çoktan yenilmiştik.
Kalp bu dedim, alışır, unutur,
Bazen de hatırlar ama canı yanmaz.
Söylemedim içimde kalanları,
Zaten kelimeler yetmezdi artık.
İnsanoğlu acıyla büyürmüş,
Kırılmadım, kırmadım...
Kırıldılarsa da duymadım.
Güldüğümüz anlar düştü içime,
Ne güzelmiş, dedim...
Ama geçip giden mevsimler gibi
Dokunmadı artık kalbime.
Hayat devam ediyor,
Bak ben de gidiyorum,
Ne sen varsın artık yolumda,
Ne de eski biz.
Sadece biliyorum; sevdik, bitti
Ve bittiği yerde kaldı.
Kalp bu dedim...
Sever, susar ve geçer.

İbrahim Orhan

Misal Esintisi

Kara bahtlar umut vermez hiç insana.
Yarım kalır düşler sessiz bir vedayla.
Şoluk mazi hâlâ gönlümde yara.
Aşıklar solup gider bir bir zamana.

Üstüme çöküyor gibi sessiz duvarlar.
Yalnızlığın sesiyle parlıyor suskun aynalar.
Sensiz günler hâlâ kalbimi parçalar.
Ne diyarlar isterim ne de renkli sokaklar.

Karanlık çöker içimi yalnızlık sarar.
Sessiz sokaklar mazide düşlerimi arar.
Kırık umutlar kor olup kalbimde yanar.
Gözlerimde birikir hep eski anılar.

Çıkmaz aklımdan derin hatıralar.
Bitti ama kaldı elimde fotoğraflar.
Her hâlin hâlâ tek tek aklımdalar.
Sustu hayaller... Yalnız kaldı içimde yâr.

İbrahim Orhan

Sâki-i Hakikat

Hiç haber gelmiyor uzaktaki yârdan,
Sözlerimde maksud, gönlümde Yaradan.
Ademoğlu beller her şey sanki anadan,
Bilmez ki insan yalnız haydan ve huydan.

Gözler kapanınca olur insan zemheri,
Gönüller kırılırsa, hayaller sanki serseri.
Ana, baba, yâr her vakit akla gelmeli,
Ademoğlu sevince her şeyini vermeli.

Aşk mıdır bizi bağlayan yâra, yere, göğe?
Yoksa sevda mıdır insanı öptüren yere?
Eller uzakta olsa bile fikirler olur ferhunde,
Yârdan uzak düşse de gönül
Vuslatı bekler vakt-i seherde.

İbrahim Orhan

Sen Gibi

Bulutlar yağıyor sanki içime bir bir,
Gözlerin üzerimde, sessiz bir şiir.
Rüzgâr bile susmuş, adını fısıldar,
Yüreğimdeki yankı, sen diye ağlar.

Bir umut saklıdır her damlanın içinde,
Belki senin ellerindir ıslanan yüzümde.
Gecenin perdesi iner, dünyaya usulca,
Bir ben kalırım sensizliğin ortasında.

Yağmur iner, arınır dünya yeniden,
Sırlarla dolar kalbim, kelimem, ben.
Kâinatın dîli susar bir an usulca,
Sadece bakışın kalır bir tek bana.

Dert midir bu yağmur, yoksa şarap mı?
İçtikçe yanar gönül, sarhoş olan harap mı?
Her damla düşer tek tek bir hikâye gibi,
Adını taşır göğün, yerin her nefesi...

Ve yağmur diner bir gün, gök susar belki,
Ama kalbim bilir, aşk bitmez, bekler seni.
Sessizlik örter her gözü, her sözü, her izi,
Yine bulutlar yağar içime
Sen gibi, sen gibi...

İbrahim Orhan

Terminal

Son kez sarıldım sana, habersizdim bu sondan.
Gözlerin suskundu, gönlümse paramparça.
Bir otobüsün sesi, kesti kalbimden zamanı.
Seninle değil ama vedasızlıkla kaldım baş başa.

Dudaklarında bir veda, gözlerinde yolculuk,
Umutla yolcu bekleyen bir terminal gibiyim.
Veda etmeye yetmedi yüreğim, acı bir köşede.
Sonsuza kadar beklerken sadece ben kaldım geride.

Bir anlık bakış,
Bir ömrü yıkar mı?
Sözler mi eksildi cümleden?
Yoksa perondaki insanlar mı?
Ben seni unutur muyum,
Terminalin soğuğu?
Anılardan bir hatıra
Sanki duyguların boşluğu.

İbrahim Orhan

Yarım Rüya

Bir ben kaldım benimle
Bir de veda sözlerin.
Nereye bakıyor şimdi
O vefasız gözlerin?

İssız bir gecede
Sardı beni özlemin.
Çekip aldın elimden
Nerede sevda çiçeğim?

Zamanla diner sandım,
İçimdeki bu fırtına.
Ama her gece yeniden
Sesini duydum rüyamda.

Dönmezsin bilirim ben,
Yollar bize küsmüşken.
Kaldı sensiz hayaller,
Gecelere düşmüşken.

Sensizliğe sarıldım,
Bir yâr kokan düş gibi.
Kalbimden de süzüldün,
Sessiz akan yaş gibi.

Şimdi düştük ayrı yola,
Bir yarım rüya gibi.
Sonsuza dek yok olmuş,
Yitik bir sevda gibi.

İbrahim Orhan